

Gülücük Düşür

– Kadir Koca · 24 Ekim 2014

GÜLÜCÜK DÜŞÜR

Nazlı yarım,aman,kesme selamı,
Kim alır sineye,közden meramı?
Can suyu,cananın,cana kelamı,
Gurbetin eline, gülücük düşür.

Tan vakti,uyanıp,bak bir aynaya,
Kaş keman, can zinde, yürek oynaya,
Aç da pencereni,şükret Mevla'ya;
Poyrazın yeline, gülücük düşür.

Sabahında bolca, öğleye az ye,
Bel bereket nazır, mutlak “niyaz”de,
Her öğün sonunda, “ne olur yaz”de;
Mesajın diline, gülücük düşür.

İş,aş,sıra,kuyruk, hayat ne çetin,
Vuslatı hayalle,oluver sakın,
Kaçak, köçek, dört göz, umarım çet'in;
Sanalın gölüne,gülücük düşür.

Yağmur,yaş,kar,tipi,baharda kışta,
Dantel,gergef,oya,al,mor,nakışta,
Zamanda belenen,aşka yakış da;
Sevdanın gülüne,gülücük düşür.

Sazımda hasretin, yol,perde perde,
Ağıdım,feryadım,merhem mi derde?
Sözün gözden sızıp, düştüğü yerde;
Sazımın teline, gülücük düşür.

Gün ufuktan yolcu,tam vakti aşkın,
Sal serimi yutsun,Leyla'ca taşkın,
Yarsiz beş paralık,altından köşkün;
Mecnun'dan çölüne,gülücük düşür.

Gece kurşun,ser yorgun, uyku gözünde,
Çöz şu belğini, dur bir sözünde,
Uzan yatağına,ruhum özünde;
Gecenin beline,gülücük düşür.

Er geç kara gözler, dalacak düşe,
Serin senden uçup, düşüme düşe,
Can canan doyunca, gülüp gülüşe;
Vuslatın külüne, gülücük düşür.

Kadir KOCA

23.10.2014